

ARTICVLVS VI.

De Conchylis Univalvibus.

PVNCTVM I.

De Lepade seu Patella.

TAB. XVI. Hactenus de Bivalvibus dictum: et XVII. **H** Univalvia sunt, *Lepas*, *Concha Venerea*, *Concha Persica*, et *Penicillaris*. Ad priorem *Auris marina* pertinet. *Lepades*, Plauto, nisi mendum subest, *Lopades*, quibusdam Graecis *παμάτια*, modernis Petaglides, vel

Tam se fortiter attactae saxis applicant, ut ne Milonis quidem digiti, avelli possint. Cultro igitur aut aculeato ferro opus est, inter ipsas et saxa immisso, quod ad oras Oceani Aremoricorum pueri facere solent, prodente Bellonio. *Aelian. H. 4.1.6.c.55.*

Nomen.

Descriptio. **H** Univalvia sunt, *Lepas*, *Concha Venerea*, *Concha Persica*, et *Penicillaris*. Ad priorem *Auris marina* pertinet. *Lepades*, Plauto, nisi mendum subest, *Lopades*, quibusdam Graecis *παμάτια*, modernis Petaglides, vel quod sint petrarum in mari quasi *λεπίδες*, id est, squamiae quaedam; vel quod petrae cum eis spoliantur, veluti *λέπεδαι* ή *λεπίσθαι*, hoc est, de squammi videantur, dicuntur. Gaza Patellas, a vasis escarii similitudine, ut Rondeletius autumat, exponit. Inter *μονόθυρα* censi debere, nullum dubium. Saxis testa in dorsum data adhaerent: ideo Aristoteles alteram partem superficie detectam, carnem ostendere dixit. Os ipsius versus terram, et exrementorum exitus superius habetur: Papaver quoque in imo, sive in suo fundo habent. Bellonius scribit tanta esse magnitudine, quanta extrema ovi putamini pars abscissa esse potest. Colorem *testarum* livere vel cinereum esse, cornuaque limacis instar exerere, et os, et caput habere huic persimile. Plura in *Differentia* vide.

In Cibis crudae a piscatoribus et maris accolis usurpantur. Coctae facilius concoquuntur, modo non nimium decoquantur. Jus alvum ciet. Usum earum et ad capiendos cibos esse, ex hoc Tarentini videre licet. Obsonii *σολάτος* dicti, preparatio in mari cujus vi in unum locum statim omnes pisces conveniunt. *Usus.*

Ex mari *patellas* accipito, earum scilicet, quae circa saxa nascuntur: quarum quidem contundes carnem, exprimesque, et ea in testa aliqua inscribito, quae sequuntur: subitoque non sine magna admiratione videbis pisces in unum locum fluere confertum. Sunt vero ipsa nomina *ταῦ*, *σαβαῶ*, quibus fane ichthyophagi utuntur.

Dividitur in magnam, Maris rubri *Differen-*
parvam, et *feram*. *Major Rondeletii* *tia.*
testam habet non exquisite rotundam, sed inaequalem, intus laevem, foris parum asperam, cui aliquando mucus innascitur, gibbam in ambitu livenesscentem et striatam, intus cavam. Carnosam quoque fimbriam in corporis ambitu quam expandit quum haeret, soluta contrahit. Interius subest caro dura, qua maxime saxe haeret, quae scuti picti formam refert. Os superiore in loco manifestum est, inferiore ori adverso, exrementi meatus, non in testa, ut in ea, quae ῥύγεια dicitur. Os venter sequitur, in eo est *μήκων*, in imo ventre etiam pars, quae ovum dicitur. *Maris Rubri* *lepas* *Bellonii*, tabellis, quas in tergo gerit, corneis numero octonis, trans-

Locus.

Locum si quaeris, in saxis littoris Aquitanici et Britannici, nec non Massiliensis et Agathensis sinus scopulis inveniuntur. Circa Lepadusas insulas tam frequentes, ut nomen iisdem dederint, si Athenaeo credimus. A saxis solvi, pastus quaeritandi gratia, Aristoteles author est, cui et Bellonius, dum cochlearium more serpere ait, subscrifit. At Rondeletius id negat. Nullis enim, inquit, ad natandum partibus praedita est, nisi temere huc et illuc undis jactata feratur; neque victus illi quaerendus, nam maris spuma et aqua vescitur, qua alluuntur saxe. Quod si aqua allui saxe desinat, ea quae in testa relicta est absumpta, contabescere et emori tandem necesse est.